

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.910 van 24 juni 1997
in de zaak A. 73.233/VII-15.208.**

In zake : de n.v. LERUS CENTERS,
gevestigd te OPGLABBEEK,
Weg naar Meeuwen 46

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. LERUS CENTERS op 12 februari 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 3 januari 1997 waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geel van 16 juli 1996 houdende weigering van vergunning tot het exploiteren van een inrichting voor amusementsspelen te Geel, Markt 3-12, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. LAMBERT die, loco Advocaat J. STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, en van de adjunct van de directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De n.v. LERUS CENTERS wordt op 9 mei 1996 opgericht en heeft een zeer ruim maatschappelijk doel; één van de elementen ervan is "het uitbaten van luna-parken, ontspanningszalen en amusementshallen" (artikel 3 van de statuten).

1.2. Op 10 mei 1996 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor een klasse 2-vergunning voor de uitbating op de Markt van Geel van een "amusementcenter" (Vlaremrubriek 3.3 : het lozen van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering,

namelijk 1460 m³ per jaar; rubriek 32.5 : amusements-centrum, waar 200 speelautomaten zijn opgesteld).

1.3. De aanvraag wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Geel afgewezen bij besluit van 16 juli 1996.

1.4. Tegen die weigering stelt de verzoekende partij op 9 augustus 1996 administratief beroep in. In het kader van de behandeling van het beroep verlenen volgende instanties advies :

- afdeling Milieuvergunningen van AMINAL op 17 september 1996 : gunstig;
- Vlaamse Milieumaatschappij op 20 september 1996 : gunstig;
- bestuur Ruimtelijke Ordening van AMINAL op 18 november 1996 : ongunstig;
- provinciale milieuvergunningscommissie op 17 december 1996 : ongunstig;
- afdeling Milieuvergunningen op 10 december 1996 : gunstig.

1.5. Bij besluit van 28 november 1996 verlengt de bestendige deputatie de behandelingstermijn van het beroep met één maand.

1.6. Op 3 januari 1997 besluit de bestendige deputatie het beroep ongegrond te verklaren en de vergunning te weigeren wegens de onverenigbaarheid met het woongebied.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert; dat zij doet gelden dat de bestendige deputatie niet tot een negatieve beslissing kon komen gelet op de positieve adviezen inzake de milieuinspectie van de afdeling milieuvergunningen, de Vlaamse milieumaatschappij en de provinciale milieuvergunningscommissie;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht doet gelden dat de vergunning niet werd geweigerd om milieutechnische redenen; dat blijkens het bestreden besluit de vergunning werd geweigerd wegens de onverenigbaarheid van de inrichting met het woongebied; dat de kritiek van de verzoekende partij geen verband houdt met de wettigheid van het eigenlijke weigeringsmotief; dat dienvolgens het eerste onderdeel van het eerste middel niet relevant en meteen niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat in het tweede onderdeel van het eerste middel de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert doordat het ongunstig advies van het bestuur ruimtelijke ordening vermeldt dat door de grootschaligheid van dit project de draagkracht van het woongebied wordt overstegen, zonder dat die stelling door enig argument wordt ondersteund;

2.2.2. Overwegende dat uit de hiernavolgende overwegingen opgenomen in het bestreden weigeringsbesluit blijkt dat daarin wel degelijk wordt gemotiveerd waarom de verwerende partij van oordeel is dat de inrichting te grootschalig is om verenigbaar te zijn met de bestemming woongebied :

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in het centrum van Geel, in het gelijkvloerse gedeelte van een bestaand gebouw met bovenliggende appartementen; dat de aard van het gebouw door de aanwezigheid van de bovenliggende appartementen niet geschikt is voor de uitbating van een inrichting voor amusementsspe-
len;

Overwegende dat de exploitant de plaatsing van 200 speelautomaten voorziet;

Overwegende dat de exploitant niet kan specificeren welke toestellen zullen geplaatst worden; dat de toestellen regelmatig vervangen zullen worden; dat er derhalve grote toestellen met verscheidene modules geplaatst kunnen worden, waardoor de inrichting een grootschalig karakter krijgt;

Overwegende dat gelet op de grootschaligheid van het project de draagkracht van het woongebied wordt overschreden";

dat aangezien de motivering van het weigeringsbesluit het mogelijk gebrek aan motivering in het advies van het bestuur ruimtelijke ordening heeft goedgemaakt, de kritiek die de verzoekende partij uit op het advies niet tot de onwettigheid van het bestreden besluit kan leiden; dat het tweede onderdeel van het eerste middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat in het derde onderdeel van het eerste middel de verzoekende partij op de in het bestreden besluit opgenomen overweging "dat gesteld kan worden dat risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, gelet op de voormelde onverenigbaarheid met het woongebied" volgende kritiek levert :

"- nopens de risico's voor de externe veiligheid :
1. dit is geen element dat in het kader van een milieuvergunningsaanvraag kan worden onderzocht,
2. de externe veiligheid behoort tot de politiebevoegdheid van de gemeente en kan bezwaarlijk aan verzoekster worden opgedragen, 3. nergens wordt enige motivering bijgebracht waarom de exploitatie deze veiligheid zou aantasten.

- nopens de hinder en de effecten op het leefmilieu : men kan bezwaarlijk besluiten -en zeker niet zonder de motiveringsplicht te schenden- dat er hinderlijke milieueffecten kunnen ontstaan nu het AMV, AMINAL én de PMVC (nopens de milieueffecten) unisono positief adviseren. Hetzelfde kan gezegd worden omtrent de hinderen op de wateren (hoe kan dit nu?), op de natuur en op de mens";

2.3.2. Overwegende dat die algemene conclusie van het bestreden besluit welke is overgenomen uit het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning als volgt lijkt te moeten worden gelezen en begrepen in functie van de voorgaande overwegingen van het bestreden besluit : door de onverenigbaarheid met het woongebied kunnen de risico's, hinder of effecten op de mens buiten de inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt; dat aangezien de vergunning niet werd geweigerd om milieutechnische redenen de zinsnede van het algemeen besluit die betrekking heeft op de risico's voor de externe veiligheid en op de hinder en de effecten op het leefmilieu "als overtoollig" moet worden aangemerkt; dat dienvolgens de kritiek die de verzoekende partij op die zinsnede levert niet relevant is voor de beoordeling van de wettigheid van het bestreden besluit; dat het derde onderdeel van het eerste middel evenmin ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van het verbod op willekeur; dat zij betwist dat het gebouw niet zou zijn geschikt voor de uitbating van een inrichting voor amusementsspelen, aangezien er voorheen een discotheek was gevestigd die uiteraard beduidend meer hinder veroorzaakt dan speelautomaten, terwijl de aanvraag wat de isolatie betreft een gunstig advies heeft gekregen zowel van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL als van de provinciale milieuvergunningscommissie; dat zij ook doet gelden dat uit het feit dat de aanvrager niet

kan specificiëren welke toestellen zullen worden geplaatst, niet mocht worden afgeleid dat het om een bedrijf met een grootschalig karakter gaat, zodat de draagkracht van het gebied wordt overschreden; dat zij daaraan toevoegt dat die motivering op een intentieproces wijst en de redelijkheid overschrijdt;

2.4.2.1. Overwegende dat het louter feit dat op dezelfde plaats vroeger een discotheek was gevestigd, het bestuur niet belet op die plaats een minder hinderlijke inrichting te weigeren; dat daarenboven de verwerende partij ontkent ooit toelating te hebben verleend voor een discotheek op dezelfde locatie en dat de verzoekende partij die ontkenning niet tegenspreekt;

2.4.2.2. Overwegende, wat de uit de onduidelijkheid van de aanvraag afgeleide grootschaligheid betreft, dat de overheid die de in het geding zijnde belangen tegen elkaar moet afwegen, voor de beoordeling van de mogelijke hinder moet uitgaan van de in de aanvraag opgenomen gegevens; dat vaagheid van de aanvraag in het nadeel van de aanvrager dient te werken en dat alsdan de overheid van de meest ongunstige hypothese moet uitgaan; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de overheid onredelijk heeft geoordeeld door uit het niet specificeren door de aanvrager van het soort toestellen af te leiden dat er ook grote toestellen met verschillende modules kunnen worden geplaatst en door er dientengevolge van uit te gaan dat het om een bedrijf met een grootschalig karakter gaat;

2.4.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting nog betoogt dat in de praktijk nooit meer dan 80 toestellen zullen worden geplaatst; dat evenwel in haar aanvraag zij heeft gesteld dat in het amusementscentrum 200 speelautomaten zullen worden opgesteld; dat de verwerende partij bij de beoordeling van de

aanvraag dan ook met dat getal diende rekening te houden;

2.4.2.4. Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

2.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de schending aanvoert van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, in het bijzonder van de bepalingen van hoofdstuk II alsook van artikel 5 van Vlarem I, doordat de verwerende partij in het bestreden besluit weliswaar vaststelt dat bepaalde bezwaren zoals onder meer criminaliteit en verslaving, niet in aanmerking kunnen worden genomen in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, terwijl ze deze elementen wel gebruikt om tot de conclusie te komen dat het project de draagkracht van het gebied overstijgt;

2.5.2. Overwegende dat het niet ernstig karakter van het derde middel genoegzaam blijkt uit de bespreking van het tweede onderdeel van het eerste middel;

2.6. Overwegende dat de vaststelling dat geen der aangevoerde middelen ernstig is, volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vierentwintig juni 1900
zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.